

Tamboret de tres potes

JORDI TORRES CALVO

I

Com llum de tarda
 el xiuxiueig homèric
 del so d'un oboè festívol.
 Moments d'un lirisme idíl·lic, extàtic,
 quan escometo un vers guarnit de primavera.

Gemecs paròdics
 a dins d'una bombolla.
 Carícies consoladores
 de solituds quan em neix un poema
 espontani, isolat, deixant morir el capvespre.

Tercet de vida:
 la música, la tarda,
 l'hora crepuscular d'hivern
 desafiant les forces de l'oblit.
 Les bones intencions són les nostres febleses.

II

Fer poemes d'amor quan els dies comencen
a fer-se molt més curts i s'esllangueix la vida
és tot temeritat. És la pell arrugada,
pigada, com de vell, que filtra els instants plàcids de
la vida d'ahir. Recordar no és com viure
altre cop els clars jorns, la joventut passada
en núvols tardorencs plens de vida i tempestes.

Fer poemes d'amor quan la vista ja et falla
és prometre ruixats en uns temps de sequera,
és dir ben alt i clar que t'estim sense doldre'm
unes nits allunyats, totes les absències,
perquè ara la vida ens obsequia amb els dies
robats i la meitat dels petons neguitosos
en les tardes d'enyor, quan només ens pensàvem.

Fer poemes d'amor amb un cel roig de tarda
o en dies freds d'hivern vol dir que les paraules
poden esperar dins d'uns diminuts versos
fins a dissimular un poema que proclami
l'amor impacient per silencis massissos
i records resistents. Digueu a la formosa
Ariadna que he mort el drac, el minotaure
grotesc del laberint de les hores excloses.

III

REUS

La llum de notes
de sons de primaveres
empolsimades.

Records que moren
com novel·les antigues
sobre les lleixes
d'unes hores viscudes
farcides d'incerteses.

La llum esquiva
estones esquerpes.
Es fon la tarda.

PARIS

Les melodies
esponjoses com núvols
surten d'un saxo.

Sol, com en somni
apassionat, toca
amb l'esperança
vana que uns amants joves
diguin l'amor perenne.

Els sons i els núvols,
balades i altocúmul·ls,
seran llur vida

LONDRES

Indrets amb versos
on, plegats, estimada,
n'hem fet poema.

L'al·lè que embruta
els vidres de la tarda
escriu tempestes
i bonances dels dies
viscuts tal com obsequis.

Un roig capvespre
de plagis i escàndols.
La nit és fosca.